

- po potrebi razglasi, da se v skladu s členom 277 PDEU členi 15, 18, 20, 21, 22 in/ali 24 Uredbe št. 806/2014 ne uporabijo, in
- Odboru in Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so enaki tistim, navedenim v zadevah Mutualidad de la Abogacía in Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Enotni odbor za reševanje (T-478/17), Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno in SFL/Enotni odbor za reševanje (T-481/17), Comercial Vascongada Recalde/Komisija in Enotni odbor za reševanje (T-482/17), García Suárez in drugi/Komisija in Enotni odbor za reševanje (T-483/17), Fidesban in drugi/Enotni odbor za reševanje (T-484/17), Sánchez del Valle in Calatrava Real State 2015/Komisija in Enotni odbor za reševanje (T-497/17), in Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisija in Enotni odbor za reševanje (T-498/17).

Tožba, vložena 20. septembra 2017 – DNV GL/EUIPO (Sustainable)

(Zadeva T-644/17)

(2017/C 374/73)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: DNV GL AS (Høvik, Norveška) (zastopnik: J. Albers, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Skupnosti „Sustainablel – Prijava št. 15372 832

Izpodbijana odločba: Odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 12. julija 2017 v zadevi R 2/2017-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- registrira prijavo znamke Evropske unije št. 15372 832 „Sustainablel“ za celotno prijavljeno blago in storitve;
- EUIPO naloži plačilo stroškov postopka.

Navajani tožbeni razlog

Kršitev členov 7(1)(b), 7(1)(c) in 7(2) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 25. septembra 2017 – Jinan Meide Casting/Komisija

(Zadeva T-650/17)

(2017/C 374/74)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Kitajska) (zastopniki: R. Antonini, E. Monard in B. Maniatis, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/1146 z dne 28. junija 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki jih proizvaja družba Jinan Meide Castings Co., Ltd., razglasi za nično, in
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 2(7)(a) osnovne uredbe ⁽¹⁾ s sklicevanjem na (i) nizko prodajo zunaj običajnega poteka trgovanja in (ii) nezanesljive podatke o stroških za samovoljno izključitev prodaj.

Tožeča stranka trdi, da je bil z načinom, na katerega je Komisija določila normalno vrednost, kršen člen 2(7)(a) osnovne uredbe iz dveh razlogov.

- Prvič, tožeča stranka trdi, da je določitev normalne vrednosti izkrivljena z vključitvijo prodaje kontrolnih številčk izdelkov (PCN), ki jih je proizvajalec iz primerljive države prodajal v zelo omejenem obsegu. Tožeča stranka trdi, da je dokazala, da cene tako majhnega obsega prodaje niso zanesljive in so povzročile določitev nerazumne normalne vrednosti. Poleg tega tožeča stranka trdi, da majhen obseg prodaje ne odraža običajnega vedenja kupcev in ni posledica običajnih vzorcev oblikovanja cen, prav tako pa ta prodaja ne spada v običajen potek trgovanja, zaradi česar ne omogoča ustrezne primerjave. Tožeča stranka trdi, da je Komisija poudarila, da je opravila preizkus običajnega poteka trgovanja, vendar zgoraj navedenih preudarkov ni upoštevala.
 - Drugič, tožeča stranka trdi, da Komisija ni pridobila zanesljivih podatkov o stroških z uporabo PCN proizvajalca in primerljive države. Tožeča stranka trdi, da je zato Komisija razvila metodologijo za izračun teh stroškov za posamezno PCN, vendar da je bila ta metodologija dejansko zgolj domneva, da vse transakcije, katerih cena je znašala manj kot 92,14 % povprečne cene za PCN, niso bile dobičkonosne, namesto da bi bila opravljena dobičkonosnost za vsako PCN. Tožeča stranka trdi, da je takšna splošna domneva povsem nerazumna ter pripelje do samovoljne izključitve prodaje in do neupravičenega zvišanja normalne vrednosti. Tožeča stranka na podlagi tega ugotavlja, da opiranje na to metodologijo in nezanesljive podatke za samovoljno izključitev prodaje po nižjih cenah iz določitve normalne vrednosti v njeno škodo pomeni kršitev člena 2(7)(a).
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 2(10) osnovne uredbe in člena 2.4 Protidampinškega sporazuma STO ter načela dobrega upravljanja, ker so bile zavrnjene prilagoditve iz naslova ravni trgovanja, kreditnih pogojev, stroškov pakiranja ter razlik v surovinah in produktivnosti ter je bilo tožeči stranki naloženo nerazumno dokazno breme.
 - V skladu z navedbami tožeče stranke je bila njena celotna prodaja opravljena v razmerju do končnega uporabnika, medtem ko je proizvajalec iz primerljive države prodajal tako končnim uporabnikom kot trgovcem. Tožeča stranka trdi, da je predložila obsežne dokaze, ki prikazujejo, da je vseskozi obstajala razlika v cenah, in da je Komisija kljub temu zavrnila predlagano prilagoditev iz naslova ravni trgovanja.
 - Tožeča stranka trdi, da je Komisija zavrnila ponoven izračun prilagoditve iz naslova stroškov pakiranja, čeprav je tožeča stranka predložila dokaze, da je bila vrednost prilagoditve napačna kot posledica uporabe napačnega razdelitvenega ključa. V skladu z navedbami tožeče stranke je Komisija tako kršila svoje obveznosti, ker je celotne stroške pakiranja izračunala glede na celoten promet, ne pa glede na promet s proizvodi, ki jih je izdelal sam proizvajalec iz primerljive države.
 - Dalje, tožeča stranka trdi, da je Komisija zavrnila tudi prilagoditev iz naslova stroškov kredita za obseg prodaje s strani proizvajalca iz primerljive države. Tožeča stranka trdi, da je dokazala, da so bili predloženi dokazi v nasprotju s stališčem Komisije, na podlagi katerega sprva te prilagoditve ni sprejela, Komisija pa je, namesto da bi izpeljala pravilne ugotovitve glede potrebe po prilagoditvah iz naslova kreditnih pogojev, uporabila prilagoditev za specifično stranko, s čimer je kršila svoje obveznosti.

- Nazadnje, tožeča stranka trdi, da je Komisija priznala, da obstajajo razlike v uporabljenih surovinah in produktivnosti med proizvajalcem iz primerljive države in tožečo stranko, vendar je zavrnila vsakršno prilagoditev na podlagi teh razlik. V zvezi s tem je po mnenju tožeče stranke Komisija med drugim zanemarila izjave, ki jih je dal sam proizvajalec iz primerljive države in ki so potrjevale, da so te razlike obstajale in so vplivale na primerjavo cen.
 - Tožeča stranka trdi, da je Komisija poleg tega družbi Jinan naložila nerazumno dokazno breme, s čimer je kršila svoje obveznosti na podlagi člena 2(10) osnovne uredbe in člena 2.4 Protidampinškega sporazuma STO ter načela dobrega upravljanja, kar zadeva vsako od zgoraj navedenih predlaganih prilagoditev.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 2(7)(a), (10), 10(a) in (11) osnovne uredbe zaradi določitve stopnje dampinga za drugačne vrste izdelka.
- Tožeča stranka trdi, da je Komisija s tem, da je določila normalno vrednost za drugačne vrste izdelka na podlagi povprečne normalne vrednosti, prilagojene z vrednostjo razlik med izdelki, ki je bila določena na podlagi razlike v izvoznih cenah, ki jih je zaračunala tožeča stranka, sprejela nerazumno metodologijo za določitev normalne vrednosti, kar pomeni kršitev člena 2(7)(a) osnovne uredbe. Po mnenju tožeče stranke to temelji na domnevi, da se tržna vrednost razlik v fizičnih značilnostih odraža v izvoznih cenah, medtem ko v resnici izvozne cene enake vrste izdelka, uporabljene kot približek, na podlagi ugotovitev Komisije vsaj delno odražajo damping. Po mnenju tožeče stranke je v metodologijo vključena domneva, da za ceno izvoza zadevne drugačne vrste izdelka velja dampinška cena v enakem delu, kot je bila ugotovljena za enake vrste izdelka. Tožeča stranka meni, da ta domneva ni razumna in preverljiva.
 - Tožeča stranka trdi še, da s sprejetjem metodologije, na podlagi je podana domneva glede dampinga za drugačno vrsto izdelka na isti ravni kot za enako vrsto izdelka, stopnja dampinga, ki je tako dobljena, ne odraža polne ravni dampinga, kar je v nasprotju s členom 2(11) osnovne uredbe.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 3(1), (2) in (3) osnovne uredbe zaradi opiranja na napačne podatke glede uvoza ali kršitev člena 3 ter člena 9(4) in (5) osnovne uredbe z naložitvijo dajatev tožeči stranki brez kakršnekoli ugotovitve škode ali vzročne zveze.
- Razen če bi Splošno sodišče štelo, da izpodbijana uredba vključuje ugotovitve o škodi in vzročni zvezi iz uredbe, ki je bila razglašena za nično ⁽²⁾, tožeča stranka trdi, da glede na to, da je bila zadevna uredba razglašena za nično v celoti, kar zadeva tožečo stranko, izpodbijana uredba nalaga protidampinške dajatve na uvoz tožeče stranke brez upoštevanja zahtev, ki so določene v zvezi z drugimi elementi kot je damping. Po mnenju tožeče stranke to med drugim pomeni kršitev člena 9(4) osnovne uredbe, ker se nalaga dokončna protidampinška dajatev, ne da bi bili ugotovljeni škoda in vzročna zveza, in člena 9(5) osnovne uredbe, ker je bila naložena dokončna protidampinška dajatev za vir, za katerega ni bilo ugotovljeno, da povzroča škodo. Tožeča stranka trdi, da ker v Uredbi ni bila ugotovljena nobena škoda, ki bi obstajala v zvezi s tožečo stranko, je Komisija kršila tudi člen 3 osnovne uredbe, ki se nanaša na določanje škode. Tožeča stranka zatrjuje tudi neobstoj obrazložitve.
 - Podredno, tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila člen 3(1) in (2) in (3) osnovne uredbe, ker se je sklicevala na napačne podatke o uvozu. Po mnenju tožeče stranke se je namreč pri ugotovitvi škode sklicevalo na podatke o uvozu, ki so na podlagi informacij, s katerimi je Komisija razpolagala, jasno vključevali uvoz izdelkov, za katere ni mogoče šteti, da so zadevni izdelek. Tožeča stranka trdi, da Komisija vseeno ni sprejela ustreznih ukrepov, da bi preverila pravilnost podatkov o uvozu in jih popravila, tako bi izključila uvoz izdelkov, za katere ni mogoče šteti, da so zadevni izdelek. Tožeča stranka na podlagi tega ugotavlja, da je Komisija zato kršila člen 3(1), (2) in (3) osnovne uredbe.

5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena 266 PDEU in člena 9(4) osnovne uredbe iz leta 2009, ker bi moral ukrepe za izvedbo sodbe sprejeti Svet, ne pa Komisija.

Tožeča stranka meni, da se s postopkom, ki je določen v osnovni uredbi iz leta 2009 in ki je bil v skladu z navedbami Komisije zakonodaja, ki se uporablja za ponovno preiskavo, zahteva, da dajatve naloži Svet, ki deluje na podlagi predloga Komisije po posvetovanju s Posvetovalnim odborom. Tožeča stranka trdi, da ni bil uporabljen ta postopek ter da sta bila zato pri sprejetju izpodbijane uredbe kršena člen 9(4) osnovne uredbe iz leta 2009 in člen 266 PDEU, ki zahteva, da institucija, katere akt je bil razglašen za ničnega, sprejme ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe.

-
- ⁽¹⁾ Sklicevanja na osnovno uredbo se primarno nanašajo na osnovno uredbo iz leta 2009 (Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51)), podredno pa na ustrezne določbe osnovne uredbe iz leta 2016 (Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21)).
- ⁽²⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 430/2013 z dne 13. maja 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasnih dajatve, uvedene na uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Tajske, ter o zaključku postopka glede Indonezije (UL L 129, str. 1).
-